

FOMENT

Portaveu oficial en les comarques tarragonines, del partit d'Unió Federal Nacionalista Republicana

ANY VIII.

REUS, diumenge 16 de Febrer de 1913

Núm. 39

GRAN HOTEL DE LONDRES

ESTABLIMENT DE PRIMER ORDRE
LUXOSES HABITACIONS
QUARTO DE BANY I DUTXA

AGUSTI CASANOVAS

Cotxes a tots els trens — Plaça de Prim - REUS — Telefon núm. 28

SALO DE LECTURA, PIANO I VISITES
SERVEI DE GRAN LLUMENT
— PER A BANQUETS

MUNDIAL PALACE

COBERTS DESDE 3'50.--RESTAURANT INSTALAT FRENTE AL MONUMENT DE COLON.--TELEFON 76.--BARCELONA

Tots els dies de 12 a 3 concerts.--Els divendres plat del dia sopa BOUILLEBAISSE. Dissapte menü corrent i vegetarià.--Gran menjador per a 500 comensals.--Espléndida il·luminació.--Servei esmerat.--Cuina selecta.--Perruqueria i banys.

Poble de Reus:

La majoria possibilista de l'Ajuntament acaba de ratificar-se en l'acord de lligar-te per 50 anys amb una empresa privada que explotà en benefici propi el servei de les aigües propietat del Municipi.

Tant greu acord s'ha pres fent despreci de totes les minories de l'Ajuntament que juntes representen més gros nombre d'electors que la majoria; despreciant també a les entitats econòmiques i forces productores totes que s'havien oposat al monopoli considerant-lo un mal negoci per la ciutat.

Darrerament, sols se demanava que quant menys, abans de formalitzar-se el contracte, l'Ajuntament comprovés per sí mateix la existencia de les aigües del senyor Caballé i es presentessin els plànols de les obres que s'havien d'executar, essent ambdues coses la matèria i objecte essencials del contracte.

Doncs, bé; fins aquest desig elemental de les minories, de caminar sobre segur i sapiguer què és i quin valor té lo que contracta l'Ajuntament, no s'ha vist satisfet per la majoria que automàticament, obeint a les pulsacions d'un teclat secret, d'entre bastidors, que maneja el cacic màxim de Reus, ha donat el darrer "sí" en pro d'un contracte ruïnós per l'Ajuntament i endogalador per la ciutat, sense ni sisquera volguer-se preocupar de les aigües ni de les obres—matèria i objecte essencials del contracte, mal que'ls hi pesi—ni de lo que és encara més gros: "de si el senyor Caballé és amo i pot disposar de les aigües que ofereix a la ciutat".

Però encara amb lo dit, no està dit tot. Mireu, ciutadans: segons l'acord de la majoria possibilista, sempre que al senyor Caballé se li ocorri abandonar el servei durant els 25 anys primers del seu odiós monopoli, l'Ajuntament de Reus no podrà exigir-li cap mena de responsabilitat pels perjudicis que li causi i els gastos que li ocasioni, venint obligat, per a major vergonya, l'Ajuntament, a abonar al senyor Caballé gastos fets en les obres del dipòsit, sense deduir-ne, mitjançant un llògic i equitatiu prorrateig, els beneficis obtinguts per l'empresa en l'explotació del negoci. De manera, doncs, que les suposades aigües Caballé, son escamotejades, desapareixen del contracte pels efectes de la responsabilitat, en cas de rescisió durant els 25 anys primers de formalitzat el mateix.

En resum: el Municipi no's reserva cap mena d'acció sobre les aigües del senyor Caballé; ni aquest presta la suficient i legal fiança per a respondre del compliment del contracte. Davant de semblant burla, nosaltres declarem, una vegada més, que no's resol el problema de les aigües; que lo que's fa és aplaçar indefinidament la seva solució, formalitzant un contracte simulat, lleoní, amb tots els vicis imaginables de nul·litat, perjudicial al poble i als interessos del Municipi.

Poble de Reus: A tu et pertoca jutjar-nos a tots. Tu diràs en ocasió oportuna quins son els que han defençat els teus interessos, la justícia i la raó en aquest plet tenebrós del projecte Caballé. Esperem tranquils el teu fallo, segurs d'haver complert amb devers imperatius de la nostra consciència, i ens disposem a acatar el teu judici inapelable, forsa esperançats i joiosos.

Visca Reus i abaix el monopoli de les aigües i els que'l patrocinen!

QÜESTIONS MUNICIPALS

EL REPART VEÏNAL

Malgat les pertinents observacions fetes pels regidors de les minories al discutir-se'ls presupostos municipals, la majoria republicana ha persistit en el manteniment i realització del repart veïnal rebutjant altres ingressos més racionals i il·logics que la Lley substitutiva de l'impost de consums senyala, potser perquè alguns d'aquells medis podrien indirectament perjudicar a interessos particulars.

Diguem els regidors del nostre partit en el lloc i moment oportuns, que'l repart veïnal era antieconòmic, immoral i a la vegada ilegal, tal com el realitzà el nostre Ajuntament, i nosaltres devém repetir-ho avui ja que'l tema del repartiment torna a ésser de palpitant actualitat amb motiu de la distribució a domicili de les paperetes notificatives de les quotes fixades a cada cap de família.

La primera condició que deu reunir tot impost, i especialment, els municipals, es la d'ésser equitatiu, just i legal. Si no reuneix aquestes tres condicions essencials, necessàriament ha de produir una perturbació al veïnat i d'una manera especial a la administració del municipi.

El repart veïnal, en una població de la importància de la nostra, no reuneix, ni pot reunir, les qualitats que queden senyalades i precisament per això porta tan de tràngula la cobrança de les quotes.

És difícil, per no dir impossible, fer un repart equitatiu. Se'ns obgectarà que per això's fixa un plaç pera que'ls contribuents formulin les reclamacions que considerin pertinents. La obgecció serà oportuna però no podem desatendre la realitat que'ns prova que hi ha un gros nombre de ciutadans apàtics que no s'adonen de la quota que'ls hi ha sigut senyalada fins que'ls hi passen a cobrar el rebut, ni se'ns negarà tampoc que tinga apariencies de justa la forma com se resolen les reclamacions.

El repart veïnal es una funció delicadíssima que queda a les mans dels empleats del municipi amb la cooperació indirecta d'un o dos regidors que per raó del càrrec que ocupen en les comissions de l'Ajuntament no poden excusar-se d'avaluarlo, i d'aquesta manera el repart no té forma legal ni força moral.

Naturalment, que'ls vocals associats, regidors i no regidors, poden i deuen intervenir en el repartiment, però tot hom s'hi nega, tot hom faig de tasca tan engorrosa precisament perquè el repart és antipàtic i porta a seriosos compromisos i a responsabilitats que qui pot no vol acceptar.

Si els de dalt, si'ls regidors i vocals senten antipatia i aversió pel repartiment veïnal, com volem que'ls d'abaix, els contribuents, el poble, l'accepti de bon grat i s'hi sotmeti amb resignació?

Ordinàriament els ciutadans son refractaris a suportar les càrregues públiques especialment les contribucions directes; si aquestes, doncs, no son justificadíssimes o no porten en sí la força de la legalitat, el contribuïent no paga; tot lo més, cerca la forma consiliatoria d'estalviar-se una part de lo que se li ha senyalat.

Però es que la arcaaldia pot negar-se a emprar procediments de enavitat per a agermanar els interessos particulars amb els col·lectius? Es que hi haurà cap arcaaldia prou obsecat que, refractari a tot esperit de transigencia, procedeixi per via d'apremi a l'embarg de tots els ciutadans que no paguin íntegrament la quota que'ls hi ha sigut senyalada?

Enteném que no. Creiem que l'arcaaldia no pod causar al veïnat una tan fonda perturbació que podria degenerar en un conflicte d'ordre públic. Els procediments de virulencia pod aplicar-los un arrendatari de contribucions, però mai un arcaaldia que estimi al seu poble.

Què succeeix, doncs? Senzillament: que l'arcaaldia amenassa amb procedir al embarg dels morosos, que d'aquestos els mes espavillats cerquen influencies per a arribar a un arreglo i acaben per a pagar una part, mentre que els menys espavillats o aquells que no volen anar a pidolar mercés a ningú, paguen íntegrament lo que se'ls hi reclama com abans ho havien pagat altres ciutadans sense esperar el procediment d'apremi.

Això es lo que passa generalment, però hi ha casos particulars ben dignes d'ésser esmentats.

Bon nombre de ciutadans considerant injusta la quota que se'ls hi havia senyalat l'any passat, estaven decidits a no pagar ni un cèntim i a corre les contingencies que's presentessin; mes, havent-hi manera de trovar una solució, acudiren uns a l'Alcalde, altres al president de la Secció de consums i convidaren en pagar dos o tres trimestres, segons els casos, amb la promesa de donar per partida fallida els restants. Creien estar ja completament saldats, quan al possessionar-se accidentalment de l'Arcaaldia lo senyor Pallejá, se trobàren requerits per via d'apremi pels rebuts trimestrals que s'havia convingut en donar per nuls i baix quina promesa pagaren una quantitat que no haurien pagat a saber que amb ella no evitaven lo procediment d'embarg.

L'arcaaldia accidental sabia perfectament que havia de passar poc temps a la arcaaldia, sens dupte per a crear dificultats al seu successor va fer lo que no havia fet encara cap arcaaldia: no respectar los arreglos fets pel president de la comissió de Consums; estava en el seu dret i fins en el seu deber. Però'l cas es que com sempre, els més candits pagaren i que'ls que no's donaren pressa tenen el procediment en suspens.

Es just tot això? Es just, es legal que un arcaaldia o un president de secció perdoni quotes? Es just que mentres uns paguen la totalitat de les quotes, altres no'n paguin ni altres una part? No. Però ens preguntem també es just, es fins possible que un arcaaldia embargui al poble, embargui a tots els ciutadans que no paguin íntegrament les quantitats que se li reclamen?

Lo defectuós i antieconòmic, lo que desperta rezel, lo que demoratiza, lo que consita odis, no es precisament el procediment, sinó'l repart en sí mateix, el mèdi que esculléix la majoria republicana entre'ls que autoritza la llei per a'ls ingressos municipals.

Fins ara el repartiment veïnal per consums ha sigut una creca emballada, però enguany l'embull creix d'una manera extraordinària en virtut de la llei substitutiva de l'impost de consums a la qual s'acull el nostre Ajuntament.

En virtut de la llei de consums, el repart se podia fer amb relativa facilitat; però ara'l repart deu fer-se subjectant-se a lo que disposa la llei municipal i s'ha repartit sense tindre'la en compte pera res.

La llei municipal, en son article 138, dió que'l repart se farà per totes les utilitats que tinguin els veïns i per afixar-les, dona les següents regles:

Primera. A los propietarios de fincas urbanas se les valorará como utilidad imponible el importe de las rentas que por este concepto perciban o las que pudiera percibir, atendidas la naturaleza y condiciones de las fincas, si están ocupadas por ellos mismos o por otros que no paguen renta.
Segunda. A los propietarios que labren fincas rústicas, o en su caso a los colonos, arrendatarios o aparceros, se les imputará una suma igual a la vez y media el importe de la renta que produzca la finca o que pudiere producir, según los tipos medios del pueblo; si estuviera arrendada.
Tercera. Cuando los propietarios de las fincas, ya sean rústicas o urbanas, no sean vecinos del distrito, se rebajará de la utilidad imponible un quinto de la suma a que según las bases anteriores debiera ascender.
Cuarta. A los que perciban sueldos, pensiones, censos o intereses de cualquiera clase o procedencia, se les valorará como utilidad líquida el importe de estas sumas.

Quinta. A los que perciban sueldos, pensiones, censos o intereses de cualquiera clase o procedencia, se les valorará como utilidad líquida el importe de estas sumas.

Quinta. A los comerciantes, industriales y demás comprendidos en las Tarifas de la contribución industrial, se les valorará la utilidad imponible en proporción a la cuota que por este concepto satisfagan al Estado, no bajando de cinco ni excediendo de veinte veces el importe de la misma cuota con arreglo a las escalas que, según la naturaleza de cada industria, determine el Gobierno.

Sexta. Los jornaleros o braceros, y en general todos los que vivan de un salario eventual, contribuirán en razón de la tercera parte de la suma que según costumbre de cada localidad pueda alcanzar por término medio su haber durante el año.

Séptima. Cuando no sea posible conocer la utilidad de algún vecino, se hará la evaluación, sin perjuicio de lo dispuesto en el art. 27 y regla 3.ª de éste, teniendo en cuenta los signos exteriores de la riqueza, tales como el valor del mueblaje, alquiler de la casa, número de criados y otros análogos.

Octava. De la utilidad valuada a cada vecino o hacendado, se deducirá en todo caso el importe de la contribución directa que pague al Estado.

3.ª La determinación de utilidad imponible se verificará por los mismos contribuyentes, reunidos en sesiones, en la forma que el cap. III, tit. II de esta ley, dispone.

Cada sección formará una relación que comprenda las utilidades de todos sus individuos, procurando especificar en lo posible su naturaleza y número de los objetos que las produzcan.

4.ª Los individuos de cada sección, designados por el sorteo, procediendo como Síndicos, y reunidos con el Ayuntamiento, examinarán y comprobarán estas relaciones, resolviendo las reclamaciones a que dieren lugar y fijando la cantidad total imponible.

La Junta repartirá lo que a cada sección corresponda, bien sea por el tanto por ciento proporcional a la utilidad total, o por categorías fijas.

Los Síndicos de cada sección verificarán y comunicarán el repartimiento a los individuos de la misma.

El Ayuntamiento resolverá las reclamaciones a que este repartimiento diere lugar.

6.ª Todas las operaciones de evaluación y repartimiento serán publicadas en la forma ordinaria, y se comunicarán además en la Secretaría del Ayuntamiento a todo interesado que lo solicitare.

7.ª Contra las decisiones del Ayuntamiento y de la Junta de evaluación se establece el recurso de agravios para ante la Diputación provincial.

El recurso habrá de establecerse dentro de los quince días siguientes a la publicación, y no obstará para el pago de la cuota repartida interin no recaiga resolución definitiva.

Tanto estas reclamaciones como las que se intenten por las operaciones de cada sección, habrán de fundarse en hechos concretos, precisos y determinados, aduciendo las pruebas necesarias para su justificación.

8.ª El repartimiento comprenderá un tanto de aumento que no exceda del 6 por 100 de la cuota total para gastos de distribución, cobranza y partidas fallidas.

Quedan exentos del pago de este aumento los contribuyentes que satisfagan anticipadamente sus cuotas por trimestres, semestres o anualidades en las Depositarias de las respectivas Municipalidades, y se les abonará en el segundo y tercer caso el tanto por ciento anual que se fije por razón del anticipo.

9.ª Los propietarios y los colonos, arrendatarios, aparceros o inquilinos, arreglarán por medio de contratos particulares la proporción en que sobre cada uno ha de pesar la cuota repartida a éstos por razón de las fincas, y la forma y tiempo de indemnizar entre sí de esta cuota.

A falta de contrato pueden los inquilinos retener al hacer el pago de la renta, el importe total, y los colonos,

arrendatarios o aparceros, los dos tercios de la cuota.

S'ha fet res de lo que la llei disposa com a requisits indispensables per a la legalitat del repartiment? Entenem que no, i entenent-ho així, creiem que la realització del repart depen de la tolerancia de tots els veïns. Un sol veí que l'impugni en el sentit de que'l repart no es legal, pot dificultar la seva aprovació.

I un Ajuntament com el de Reus, pot basar un ingrés tan important com el del repart, a la tolerancia de tots, absolutament de tots els contribuents? Així no es serio, ni económic, ni digne d'uns homes que fa vint anys que s'arroceguen pels escons de Oá la Vila?

Un veí que s'aixequi malhumorat o que no estigui conforme amb aquesta comedia del repartiment veïnal, amb aquesta transigencia ilegal amb que's procedeix, pot tirar per terra la obra dels economistes de la majoria republicana.

Els nostres amics regidors advertiren a la majoria que no realitzaria l'ingrés per l'import del peix tal com estava con-

signat en pressupost i que perillava el del repartiment veïnal.

Els economistes de la majoria que's rigueren de la profecia dels nostres amics, han hagut de passar pel ridícul de rectificar l'impost sobre'l peix, cridant novament a la Junta municipal; i encara si ho conseguïssin, serà mercès a la injustificada tolerancia dels regidors de les minories, que no volen portar perturbacions a la vida municipal, perturbacions que, al fi i al cap, les hauria provocat la majoria per la seva manca de dots administratius i per la seva petulancia en no volguer escoltar la veu del bon sentit. Amb el repart veïnal, no sabem pas lo que succeirà. Lo que sí creïem saber es que'l repartiment es ilegal i que empleant aquests medis no's fa més que abocar a l'Ajuntament a un verdader conflicte que pot portar les més funestes conseqüències.

De gastar i crear nous empleats, ja en sab, ja, la majoria republicana; lo que no sab, es com els municipis asseguren la seva vida económic, mirant al pervindre i a base d'un ideal regenerador i progressiu.

Elecciones provinciales

Elecciones per a Diputats provincials
Districte de Reus

CANDIDATURA D'UNIO REPUBLICANA I NACIONALISTA

Miquel Alimbau Minguell
Anton Borrell Sugrañes
Ramón Vidiella Balart

LES VENTATGES DE LA NOSTRA ACTUACIÓ

Tenim infinitat de motius per a estar orgullosos de la nostra actuació; principalment devem estar-ho per l'influencia que exercim en l'adversari; nosaltres som l'asparó que ls fibla i mal que'ls hi pesi no tenen altre remei que bellugar-se.

La ploma que té llogada el possibilisme, ha sigut sempre una ploma devota de la santa mandra, pero darrerament se va esquitxar amb la sang d'un home i com la sang humana és corrosiva, la ploma s'havia rovellat i semblava retirada del servei actiu per a honra i gloria del partit possibilista. Pero ha vingut la época electoral; hem iniciat nosaltres la campanya, i ha tornat a sortir la ploma rovellada a cantar les glories dels magnànims repartidors de civaders omplint altre cop d'oprobri als qui fins ara no havien consentit que'l possibilisme tingués tant exemplars defensors.

Si convé, de la mateixa manera que han autoritzat novament a aquella ploma, autoritzaran la browning.

Fins ara, de totes maneres, l'orga del possibilisme se dedica a disquisicions filosòfiques-humorístiques-recreatives.

Menos mal i per molts anys continui fent tant bones obres, que per a riure no som peresosos.

Hem conseguit, doncs, fer treballar a la ploma més mandrosa de totes les plomes al servei d'una política que paga amb nòmines el servei que se li presta.

Apuntem-nos-en una. Així's deu a nosaltres.

Pero fora ben poc remarcable'l mérit que representa conseguir una cosa de tant poca importancia.

De lo que estem satisfets es d'haver conseguit que'l possibilisme pensi en la manera de donar forma de legalitat a les orientacions que imprimeixen a la administració municipal i especialment en fer tornar actius a tots els seus directores i dependents.

Está clar que'l poble més aviat hi sortiria perdent amb la activitat del possibilisme, pero nosaltres sentim la vanitat d'haver conseguit que's preocupi de coses en les que mai havia somiat.

Estudien lleis, reglaments i fins gramática, que ja es tot lo que's pot dir.

Com a part de la nostra obra, hi podem comptar la educació intelectual i civica d'uns quants homes del possibilisme.

Elecciones acuáticas

Comprentem l'orga del possibilisme que'l partit que representa ha quedat fonamentat quebrantat després del negoci de les aigües que patroina en contra dels interessos de la població, lo primer en que ha pensat ha sigut en defensar-se, dintre de la Secció electoral de les alocacions virulentes de la opinió pública recullides en les columnes del nostre diari.

No'ns podia prestar el possibilisme un servei més senyalat i estimable.

No sabem com fer-nos-ho per a reproduir la campanya sobre'l monopoli de les aigües com a argument suprem per a estimular a la derrota dels nostres adversaris i l'orga del possibilisme ens ha facilitat el medi.

L'aprofitarem gustosos i en futures edicions glosarem tant interessant tema, tota vegada que per avui n'hi ha prou amb l'extracte de la sessió municipal.

Oficinas electorales

Se posa en coneixement de tots els ciutadans, que han quedat obertes al públic les oficinas electorales establertes en la sala d'actes del Foment Republicá Nacionalista.

Hores de oficina: de 9 a 12 de la nit els dies feiners i de 3 a 8 els dies festius.

Els possibilistes contra tot Reus

DEBAT CONSISTORIAL

SOBRE L'AFER DE LES AIGÜES

Els possibilistes interpreten en sentit favorable al concessionari, les R. O. de Governació destinades a prevenir l'Ajuntament de futures contingencies en el compliment del contracte. De manera que lo que havien d'ésser drets i garanties de l'Ajuntament, passen a ésser ventatges i privilegis de l'empresa concessionaria de l'odiós monopoli.

Voten contra la despòtica majoria, totes les minories i l'arcalde, després d'haver defençat brillantment el dictamen de minoria, el regidor nacionalista republicá senyor Recasens.

8 VOTS CONTRA 11

En la última sessió de l'Ajuntament després de donarse lectura dels dictamins de majoria i minoria sobre l'interpretació de les reials ordres de Governació referents al projecte Caballé, se promogué'l següent interessant debat:

Acabada la lectura del dictamen de minoria—que ja coneixen els nostres lectors, com també'l de majoria—el senyor Bonet fa us de la paraula per a manifestar que durant els dies que han estat els dictamins damunt la taula, ha sigut estudiat amb detenció per la majoria, el de minoria, i que'l resultat de dit estudi está condensat en un document que entrega al senyor secretari per a la seva lectura. El senyor Kies llegeix el document impugnador del dictamen de minoria, que pel seu estil, delata a l'advocat de l'empresa Caballé. No'l publiquem en aquest nombre per la seva extensió, pero ho farem pròximament amb el deguts comentaris al peu.

El senyor Recasens de ana la paraula per a fer notar que la comissió de Foment ha tingut vuit dies per a poguer estudiar i contestar per escrit el dictamen de minoria. Així es, afegeix, que lo llògic i equitatiu fora que ara se donguessin vuit dies a la minoria per a contestar en forma també escrita a la majoria, perque amb la sola lectura de un document extens que tracta de tant important assumpte com es el problema de les aigües, no hi ha ningú capaç de fer-sen càrrec i molt menos per a preparar-se per a la seva impugnació. No dubto, acaba dient, que la majoria atendrá el meu prec que'l considero just.

El senyor Bonet, sense donar cap raó, s'oposa a cedir a lo demanat pel senyor Recasens.

Intervé'l senyor Briansó per a reforçar la falta d'argumentació convincent del seu company de majoria. El senyor Briansó, es clar, abunda en lo dit pel senyor Bonet i afegeix que si no n'hi ha prou amb una llegida, que's llegeixi tantes vegades com se vulgui el document de la majoria. (Vaia una sortida!) Acaba dient el senyor Briansó que la majoria ha presentat per escrit el seu parer, per a que no's poguessin tergiversar després les seves paraules. (Pero per qui ho deu dir aixó'l senyor Briansó: pel senyor secretari?)

El senyor Llauradó intervé en la discussió per a exposar que es del criteri de que s'hauria de meditar molt l'interpretació que's dongui a les reials ordres de Governació. Es precis que s'estudii detingudament—afegeix—les modificacions de les bases, ordenades per la superioritat per a la validés del contracte. Per tot aixó, acaba dient, soc partidari de que'ls dictamins tornin a la comissió per al seu nou estudi.

Posa fi an aquesta qüestió incidental el senyor Recasens, declarant que tota vegada que la majoria no'l vol atendre cedint al seu just prec, desisteix de la seva petició de que quedin vuit dies més damunt la taula els dictamins, doncs está segur de que si demanés vo-

tació la perdria perque la majoria vota automàticament obeint ordres superiors. Pero consti—afegeix—que acceptem la batalla amb tot i anar-hi amb armes desiguals, doncs la majoria ha tingut vuit dies per a contestar en forma escrita al nostre dictamen, i no'ns concedeix el mateix plas per a contestar-li el seu escrit en la mateixa forma. Nosaltres hauriem volgut estudiar el vostre darrer escrit, per a contestar-lo degudament, pero ja que no ho podem fer perque ens neguen el plas legal i necessari, me limitaré a defençar el nostre dictamen que mantenim en totes ses parts.

Diu que la majoria dona una interpretació a les reials ordres diferenta de la que hi dona la minoria, empró deixa aquesta part legalista i anuncia que en la defença se fixarà sols en dos punts: la rescissió i el dret que ha de tenir l'Ajuntament d'incantar-se en tot temps del servei. Senyala que la majoria fixa uns mateixos efectes per a la rescissió, quina teoria no pot acceptar-se doncs pot provocar la l'Empresa per culpa seva i segons sigui aquesta han d'ésser diferents els efectes: segons la culpa, ha d'ésser la pena. La comissió ve a declarar que no fem un contracte de les aigües, fins d'aquí a 25 anys i durant aquests, sols contractem un dipòsit. L'Ajuntament necessariament, i no te altres termes legals a que acullir-se, ha d'establir la rescissió sobre la base de les aigües i del servei desde'l moment mateix de quedar aprovat el contracte.

Passa a ocupar-se del dret que ha de tenir l'Ajuntament per a en tot temps incantar-se del servei i diu que al recordar el ministre a l'Ajuntament la necessitat d'anyadir aquesta base al contracte, devia tindre aquest ben present la corrent que va imposant-se a tots els Ajuntaments d'anar a la municipalització dels serveis. La corrent municipalista, que es la que pot portar l'enrobustiment de les hisendes locals, ha triomfat una vegada més, en contra de vosaltres, doncs el ministre al veure que vosaltres abandonen la municipalització de l'aigua, l'article que's presta més a ésser municipalitzat, ha volgut deixar garantit el pensament que sens dubte tindran els Ajuntaments futurs. Entén que s'ha de saber fixament desde'l primer any i en cada un d'ells, ab quines condicions l'Ajuntament se podrà incorporar del servei. Per xó, anyadeix, el dictamen de la comissió de Foment no convenç. Diu que pera fixar que si un dia el Ajuntament té riquesa o iniciativa suficient pot nomenar pèrits i acceptar la valoració que fassin, no's necessitava que'l ministre ordenés la reforma. Entén que's necessita coneixer el projecte tècnic i sapiguer el seu cost, quin criteri diu, exposà a la reunió de la comissió de Foment, essent acceptat. Empró, anyadeix, ara la comissió fa un dictamen prescindint-ne i per aixó, pregunta, quines causes s'han tingut en compte, qué ha mediat, que la comissió no's reüní com s'acordà i ha presentat el

ENOFOSFORINA

Reconstituyent lo més efíacs y rápit pera les convalescencies y agotament.
Retorna l'apetit, lo benestar y l'alegria.

Es tónico cerebral perque remineralisa la MATERIA GRIS donantli vitalitat y energia.

Se ven a tot arreu y a casa de l'autor

Farmacia Serra

Arraval de Santa Agna, núm. 80; y
Farmacia Nova de N. Batalla - Portal Jesús

REUS

IBARRA Y C. a Stat. en Cmta. **SEVILLA**

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

Tots los dijous sortida fixa del port de Tarragona pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cádiz (admetent càrrega pera Ayamonte y Isla Cristina, Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcia-Carril Corunya, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes y San Sebastián. — Servey rapit eventual pera Galicia y Nort d'Espanya ab escales a Valencia, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao, empleant solsament 14 dies en lo viatge. — S'expedeix conaixement directe pera Larca y Sant Esteva Pravia ab transport al vapor "Luarca núm. 3," y pera Dunerque als vapors de la Companyia Francesa "Dennia y d'Anzin".

Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca

Unich servey fixe y setmanal pera Gette y Marsella tots los divendres.

PROXIMES SORTIDES

Pera la Costa d'Espanya

Pera Cette y Marsella

Febrer	13	Vapor Cabo Higuer	Febrer	14	Vapor Cabo Nao
"	20	" Roca	"	21	" San Martín
"	27	" Nao	"	28	" San Vicente
Mars	6	" San Martín	Mars	7	" Oropesa
"	13	" San Vicente	"	14	" Torinana

Pera més informes, al consiguatari a Tarragona: En MARIAN PERES. - Roal, núm. 32. - Telefon núm. 45

Curacion del Estrenimiento
POLVOS DE CASSIA RICHELET
Laxantes - Depurativos
Refrescantes

Muy agradables al paladar. No producen colicos

Empleado siempre con éxito en los sufrimientos del estómago, del intestino, en las enfermedades de la piel y de la sangre, en las turbaciones de la circulación, reumatismos, gota, afecciones del higado, obesidad, etc.

Deposito en todas las buenas Farmacias y Droguerias de Espana, Canarias, y Balearea.

Laboratorio: **L. RICHELET**
Rue Gambetta, 13, SEDAN (Francia)

Depositario General para toda Espana:
D. Francisco LOYARTE
Calle S. Marcel, 33, esquina a San Ignacio de Loyola, 9, SAN SEBASTIAN

Precio: **3 Pesetas**

DEL 11 JANER A 17 FEBRER

VISITEU LA LIQUIDACIÓ PERMANENT

VENDA DE TROSSOS Y RETALLS

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, NUM. 1